

Lieve zussen in het geloof,

Als kinderen van God staan we nooit met lege handen. We mogen in alle omstandigheden kijken naar wat ons *niet* af te nemen is: Gods genade, elke dag opnieuw.

Soms doet je situatie je iets anders geloven. Het kan donker in je leven zijn door de moeiten die je meemaakt. Maar altijd gloort er licht. Het licht van Gods genade.

Je bent immers Gods kind. Er is geen dag waarop je het zonder zijn liefde en trouw moet stellen.

Ik wens je toe dat je Gods liefde zult ervaren in de teksten van dit dagboek. Hij troost en bemoedigt ons. Hij geeft ons levenslessen en leert ons hoe het leven in zijn koninkrijk eruit ziet. De Bijbel bevat talloze geschiedenissen waarin we Gods genade zien schitteren in de levens van mensen zoals jij en ik.

Laten we bidden dat Gods genade zo ook zichtbaar mag worden in óns leven.

Grace

I januari

*Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast zijn,
en Ik zal u rust geven.*

Mattheüs 11:28

Al kan de jaargrens als een nieuw begin voelen, we nemen onszelf mee het komende jaar in. En we nemen ook onze omstandigheden mee. Zeker, er zijn dingen die we voortaan anders en beter kunnen doen. Maar er is ook genoeg waar we niets aan kunnen veranderen, wat buiten ons vermogen valt. We tillen onze zorgen mee, over de grens van het jaar heen, de toekomst in. We nemen mee wie we zijn en wat we hebben meegemaakt. De sporen van het oude jaar zullen zichtbaar zijn in het nieuwe jaar.

Gelukkig gaat de Here Jezus met ons mee als onze Lastendrager. Dat klinkt bijna oneerbiedig. Alsof de Here Jezus de vervelende dingen maar van ons moet overnemen. Net zoals je een zware boodschappentas graag uit handen geeft. Toch is het waar. Hij nodigt ons uit om dat waar wij ons aan vertillen op Hém te leggen. Zonden, innerlijke strijd, verdriet. En alles wat daaruit voortkomt.

Jezus zegt: 'Kom bij Mij en geloof in Mij. Open je hart, ontvang mijn troost en vergeving. Met Mij kom je verder, ook dit jaar. Je hoeft je niet voort te slepen, gebukt onder wat je zelf niet dragen kunt. Ik ben immers gekomen om die last van jou over te nemen. Ik ga met je mee! Ik draag je lasten, tot voor Gods troon, waar je genade zult vinden.' (Hebreeën 4:16)

2 januari

Hij moet meer worden, maar ik minder.

Johannes 3:30

Johannes de Doper weet dat zijn taak bijna ten einde gekomen is. Jezus is begonnen met zijn werk op aarde. De mensen beginnen bij Johannes weg te lopen en zoeken Jezus op om gedoopt te worden. Johannes' leerlingen komen hem dit ongerust vertellen. Het verbaast hen dat Johannes dit aanmoedigt. Ziet hij Jezus dan niet als een concurrent? Jezus is nota bene door hún meester gedoopt. En nu lijkt Jezus hem naar de kroon te steken!

Maar Johannes is alleen maar blij dat de mensen hem vergeten en naar Jezus gaan. Dat is hét grote doel van zijn werk. Johannes maakt opnieuw duidelijk wat zijn taak is: hij is maar een voorloper van de echte Koning. Johannes zegt: 'Het gaat niet om mij, maar om Jezus! Ik ben er om de mensen op Hém te wijzen.'

Is deze uitspraak geen prachtig voornemen voor het nieuwe jaar dat voor ons ligt? God moet groter worden en ik kleiner. Dit kan een doel zijn voor jou persoonlijk, in je eigen omstandigheden. Maar het kan ook een streven zijn van ons samen, als Gods kerk op aarde. Iedereen mag met zijn unieke gaven en mogelijkheden bijdragen aan Gods Koninkrijk. Het gaat er niet in de eerste plaats om hoeveel je doet of hoe zichtbaar je werk is. Op je eigen manier mag je naar de Koning van het leven wijzen. Dit grote doel zal onze andere goede voornemens vast en zeker inkleuren!

3 januari

Heer,
help mij
om U groot te maken,
op de plaats
die U mij geeft.

Het gaat niet om mij
maar om U.

Laat uw liefde doorklinken
in mijn woorden en daden,
zodat zichtbaar is
dat U mijn Koning bent.

4 januari

Want het zal gebeuren, zodra de voetzolen van de priesters die de ark van de heere, de Heere van de hele aarde, dragen, in het water van de Jordaan komen, dat het water van de Jordaan afgesneden wordt, namelijk het water dat van bovenaf vloeit; het zal blijven staan als een dam.

Jozua 3:13

Als het volk Israël bij het beloofde land is aangekomen, maakt God een pad door de rivier de Jordaan. De priesters blijven met de ark van het verbond midden in de rivier staan, totdat heel het volk overgestoken is. God zelf staat daar als een machtige Wachter midden in de rivier; totdat al zijn kinderen veilig aan de overkant staan.

Voor God de Schepper bestaan er geen grenzen, geen barricaden. Geen natuurlijke grenzen, zoals de Jordaan. En ook geen barrières die door mensen opgeworpen zijn, zoals de muren van de stad Jericho.

Zoals God zijn volk leidde, zo zorgt Hij nog steeds voor zijn kinderen. Als wij vastlopen, zal Hij ons verder helpen. God, voor wie geen zee te diep en geen probleem te groot is. Wij weten niet alles wat God wél weet. Hoe vaak maakt Hij een weg voor jou, terwijl je dacht niet meer verder te kunnen? Hoe vaak houdt zijn hand tegen wat jou bedreigt, zoals God het water van de Jordaan tegenhield?

Als je je toevertrouwt aan de God van hemel en aarde, zul je veilig het Beloofde Land bereiken.

5 januari

*'s Morgens hoort U mijn stem, heere;
's morgens leg ik mijn gebed voor U neer
en zie ik naar U uit.*

Psalm 5:4

Er is veel gebeden in de afgelopen weken. Tijdens de kerstdagen baden we om vrede, om de wederkomst van Jezus. Rond de jaarwisseling werd er gebeden om zegen voor het nieuwe jaar. En nu? Wat doen we na al deze gebeden? Het leven gaat z'n gewone gang. We gaan verder waar we gebleven waren. We worden opgeëist door onze omstandigheden.

Psalm 5 is een smeekbede van David. Hij bevindt zich in een benarde situatie, belaagd door zijn vijanden. Maar David is zijn dag begonnen met gebed. Hij stort zijn klacht bij God uit. David herinnert zichzelf eraan wie God is. Hij is rechtvaardig! Al lijken de omstandigheden soms het tegendeel te bewijzen, het kwade zal niet winnen!

Meteen aan het begin van de dag kiest David zijn focus. Hij richt zijn blik verwachtingsvol op de Helper. Daarna wacht hij vertrouwend op wat God zal doen.

Wachten? Als je in de problemen zit, doe je meestal iets anders. Je raakt in paniek, je vlucht, je vecht. Nee, David kán wachten. Hij weet dat God voor hem zorgen zal.

Ook wij mogen de dag beginnen met gebed. Kies elke dag bewust je focus. Richt je blik op God. Herinner jezelf eraan wie Hij is en waar Hij voor stáát. Leg je omstandigheden in zijn handen en vertrouw op Hem. Hij zal voor je zorgen!

6 januari

Je bent
niet overgeleverd
aan het lot,
maar in de hand
van God.

7 januari

*Voor alles is er een vastgestelde tijd, en er is een tijd
voor elk voornemen onder de hemel.*

Prediker 3:1

Hoe hard je ook werkt, het is nooit zeker dat je het resultaat van je inspanningen zult zien. Je steekt je beste krachten in de opvoeding van je kinderen. En toch kan het gebeuren dat je kind overboord gooit wat je hem hebt meegegeven. Of je hebt veel geïnvesteerd in een relatie. En toch ontstaat er verwijdering of zelfs een breuk. Je hebt je met hart en ziel ingezet voor je werkgever. Maar opeens word je ijskoud door een jongere werknemer vervangen.

We hebben niet zelf in de hand of we wel of niet de vruchten van onze inzet zullen plukken. Oók het genieten van het resultaat van je werk ligt besloten in Gods leiding.

De vruchten van je inzet vallen onder de betrekkelijkheid van het leven 'onder de zon'. Hoe vaak gebeurt het dat mensen sterven, zonder ooit te mogen zien wat de uitwerking van hun inspanningen is ...

Geeft dit je een machteloos gevoel? Een gevoel van 'overgeleverd zijn aan het lot'? Gelukkig zijn we dat juist niet. God zorgt voor ons, ook als we hier 'onder de zon' teleurstelling en onrecht meemaken.

Dat mag ons rust geven. De verzen 1-8 bevatten niet zomaar een lijstje tegenstellingen. En de golfbewegingen van dit bestaan zijn allerminst willekeurig. Zowel de goede als de kwade dagen vallen onder Gods bestuur. We zijn in Gods hand.

8 januari

Mijn deel is de HEERE,
zegt mijn ziel,
daarom zal ik op Hem hopen.

Klaagliederen 3:24

Iemand vertelde mij dat ze van haar ouders het motto had meegekregen: *niet klagen, maar dragen en bidden om kracht*. Klagen wordt snel als iets negatiefs gezien. Ik ken mensen die zich erop laten voorstaan dat ze nooit klagen. Het zou zelfs iets zeggen over hoe groot je geloof is. Klagen is niet flink. Je moet niet te veel stilstaan bij je moeiten en gewoon doorgaan. Het liefst ook nog met een glimlach op je gezicht.

Klagen is inderdaad negatief als het synoniem staat voor 'ontevreden zeuren'. Maar het uiten van je verdriet is toch echt iets anders. De Bijbel geeft juist veel ruimte aan het klagen. Het hoort onlosmakelijk bij dit gebroken bestaan. De psalmen staan vol met klaagzangen. Er is zelfs een bijbelboek dat Klaagliederen heet!

Het mooie is dat wij mógen klagen. Klagen op een gelovige manier. Want let op, ook in de Bijbel is het ene klagen het andere niet. Neem bijvoorbeeld het gemor van het volk Israël in de woestijn. Dat was gebrek aan vertrouwen. Ontevredenheid. Maar mensen zoals Job, David en Jeremia gingen met hun nood naar God en stortten hun hart bij Hem uit. Gods kinderen hebben een plaats waar ze mógen klagen. Zij hebben iemand die hun klacht wil horen. Ook als je inderdaad moet leren aanvaarden wat God je te dragen geeft, bij Hem is altijd ruimte voor je klacht.

9 januari

Wanneer u een nieuw huis bouwt, moet u op uw dak een borstwering maken, zodat u geen bloedschuld op uw huis laadt, wanneer iemand eraf valt.

Deuteronomium 22:8

Hoe ver moet je als christen gaan in het treffen van maatregelen tegen ziekte en gevaren? Je leven ligt toch in Gods hand? Ja, God verlangt van ons dat we op Hem vertrouwen. Hij heeft de dagen van ons bestaan in zijn boek beschreven (Psalm 139:16). Deze zekerheid mag ons bevrijden van een stuk angst en krampachtigheid.

En tegelijk geeft God ons verantwoordelijkheid. Dat is juist zo uniek aan het mens-zijn. We vinden dit terug in de leefregels die God aan Israël gaf. God wilde dat het er veilig aan toeging in het dagelijks leven van zijn volk. De huizen in Israël hadden platte daken die intensief gebruikt werden. Je kon er zitten of slapen. En er werden gewassen te drogen gelegd. God gebod dat het dak van je huis beveiligd moest worden met een hek. Deed je dat niet, dan was je aansprakelijk als er iemand van het dak viel. De bewoner droeg verantwoordelijkheid voor het leven van de mensen in zijn huis.

Wat moeten we doen? Op God vertrouwen of onze verantwoordelijkheid nemen? Dat is geen keuze.

Het is er allebei. Biddend mogen we daarin onze weg zoeken, zodat we ons tegenover God én onze naaste kunnen verantwoorden.

10 januari

Heer,
ik kom bij U,
met mijn leven
dat anders is gelopen
dan ik had gehoopt.
Dank U dat ik
naar U mag gaan,
met alles wat mij bezighoudt.
U wilt mij troosten
en helpen
om met de realiteit
om te gaan.